

DĚTI NA DOMÁCÍ PARENTERÁLNÍ VÝŽIVĚ NEJVÍCE POTŘEBUJÍ KOLEKTIV A POCHOPENÍ

Onemocnění doprovázené nedostatečnou funkcí střev nebo syndromem krátkého střeva postihuje všechny věkové skupiny, děti nevyjímaje, a může vést k dlouhodobé závislosti pacienta na domácí parenterální výživě. Pak se hovoří o chronickém střevním selhání.

Děti, kterých se tato diagnóza týká, a jsou tedy závislé na domácí parenterální výživě, je v České republice několik desítek. Jejich život je náročný a mnohé z nich mají značná omezení, přesto je jejich potřeba kolektivu a začlenění do běžného života stejná jako u zdravých dětí.

CO MAJÍ DĚTI „BEZ STŘEVA“ JINAK?

Seznamte se s možnými omezeními

Pacienti „bez střeva“ přijímají výživu prostřednictvím centrálního žilního katetru. Výživu mohou přijímat během noci, část dětí potřebuje celodenní příjem výživy. K tomu se často využívají speciální mobilní infuzní pumpy, které dětem zavádí výživu prostřednictvím katetru přímo do žíly během celého dne. Děti tak mají pumpu i výživu umístěné v batůžku, který musí mít stále při sobě. Mohou ho dočasně sundat, ale ne zcela odložit.

1. POTŘEBUJÍ ASISTENTA

Zvláště menší děti s mobilní infuzní pumpou potřebují pomoc během celého školního dne. Na zádech totiž mají neustále batůžek s výživou, a tak nosit současně ještě aktovku s učením nebo potřeby na kroužek samy nezvládnou. Vyžadují tedy přítomnost asistenta, který jim pomáhá nejen s věcmi, ale také například s výměnou výživy. Asistenci obvykle vykonává jeden z rodičů a je tedy s dítětem ve škole během většiny dne.

2. DĚTI SI MUSÍ CHRÁNIT ŽILNÍ VSTUPY, ABY NEDOŠLO K JEJICH POŠKOZENÍ

Většina dětí je zvyklá dávat na sebe pozor. Samy vědí, co si mohou a nemohou dovolit a zkušenost je naučila opatrnosti. Je s tím spojena i řada neobvyklých situací, například když si děti při vyvolání učitelem musí před odchodem k tabuli nasadit svůj batůžek s výživou. Opatrnost je na místě i při volnočasových aktivitách, během přestávek, kdy probíhají ve třídě různé hry, nebo třeba na výletě. Každé poškození žilního vstupu může mít za následek zásadní zdravotní komplikace pacienta. Z tohoto důvodu se nemohou účastnit ani hodin tělesné výchovy. Do běžných aktivit jsou ale děti schopny se zapojit bez větších omezení.

3. DĚTI NA DOMÁCÍ PARENTERÁLNÍ VÝŽIVĚ MAJÍ SVOU STRAVU

Je dobré vědět, že děti „bez střeva“ nemohou konzumovat běžné potraviny nebo pouze některé v závislosti na míře postižení střeva. Přichází tak o možnost trávit se spolužáky čas na obědě, nemohou ochutnat ani narozeninové občerstvení spolužáka nebo třeba společný dort na oslavu konce roku. Jelikož s tímto omezením žijí dlouhodobě, samy vědí, co smí či nesmí.

4. DĚTI NA DOMÁCÍ PARENTERÁLNÍ VÝŽIVĚ SE RYCHLEJI UNAVÍ

Pacienti s mobilní infuzní pumpou stejně jako pacienti, kteří přijímají výživu v průběhu noci, se obvykle rychleji unaví. Platí to i pro děti. Ty mohou být vyčerpané dříve než jejich spolužáci a častěji mohou potřebovat pauzu.

Je důvod, aby děti na domácí parenterální výživě nechodily do běžné školy? Není.

Přes tato omezení jsou to ale děti jako všechny ostatní. Ke svému vývoji potřebují kolektiv, a proto je jejich zařazení do běžného vzdělávání velmi důležité.

Učení stejně jako volnočasové aktivity jsou pro děti nutností a děti je obvykle velmi dobře zvládají. Svých omezení jsou si ale dobře vědomy a samy si hlídají bezpečí, u mladších dětí často pomáhá asistent, obvykle rodič. Ostatní děti v kolektivu malé pacienty obvykle velmi dobře přijímají, k pochopení a vysvětlení situace učitelem napomáhá i komiks, který jim má život nového kamaráda přiblížit. Děti „bez střeva“ potřebují dostat možnost začlenit se co nejvíce do všech aktivit, které jim jejich zdravotní stav dovolí.

Dejme společně dětem a mladistvým na domácí parenterální výživě šanci prožít život co nejpodobněji tomu, jaký vedou jejich zdraví spolužáci. Dodá jim to sebevědomí a pomůže i s uplatněním v jejich dalším životě.

Kampaň vznikla za podpory společnosti
Takeda Pharmaceuticals Czech Republic s.r.o.
C-ANPROM/CZ//0545

